

ART
i FUTUR

JORDI ALCARAZ
EDUARD ARRANZ BRAVO
ALBERT ARRIBAS

CARLES AZCÓN
HELENA BASAGAÑAS
DAVID BONET

ALFONS BORRELL
JOAQUIM CHANCHO
EVRU

MIQUEL GELABERT
SALVADOR JUANPERE
ROBERT LLIMÓS

ANNA LLIMÓS VIDAL
FRANCESCA LLOPIS
ARIADNA MANGRANÉ

SERGI MESA
PEREJAUME
GORKA PIÑOL

STELLA RAHOLA
JOSEP MARIA RIERA I ARAGÓ
BENET ROSSELL

OLIVER ROURA
GERARD SALA
RUBEN TORRAS

ART I FUTUR

SUMARI

06	PRESENTACIÓ <i>Pau i Ripoll / Bassegoda</i>
10	Art i compromís a Catalunya
10	El projecte Art i futur
13	Els artistes
14	El tiratge litogràfic
15	L'octe del Born: punt de partida <i>Brunet / Puigjovà</i>
17	COMENTARIS SOBRE LES OBRES <i>Brunet / Puigjovà</i>
27	ARTISTES CONSAGRATS
53	ARTISTES EMERGENTS

SUMARI

06	PRESENTACIÓ Pere Puigle i Dorca
10	Art i compromís a Catalunya El projecte Art i futur
13	Elle ornates
14	El tiratge litogràfic L'acte del Borm: punt de partida
15	Bernat Puigdollers
17	COMENTARIS SOBRE LES OBRES Bernat Puigdollers
27	ARTISTES CONSAGRATS
53	ARTISTES EMERGENTS

**“PROVAREM D’ALÇAR EN LA SORRA
EL PALAU PERILLÓS DELS
NOSTRES SOMNIS”**

Salvador Espriu

Els artistes —i l’art— s’han mogut sempre per camins de lucidesa clara. Observadors atents, saben captar la veu silenciosa del món, l’essència oculta rere l’aparença de les coses. Poetes, escriptors, escultors i pintors interpel·len constantment el pols profund del món, fins que un instant de llum els permet captar-lo en la seva obra. García Lorca, poeta de sensibilitat extrema, ja se’n va adonar: *yo no soy un hombre ni un poeta ni una hoja, pero sí un pulso herido que ronda las cosas del otro lado.*

Aquesta mirada lúcida i crítica que els permet percebre coses que els altres no veiem fa que l’artista adopti una visió clara de la realitat aparent. D’aquesta manera es planteja nous camins, es pregunta i assenyala, suggereix i afirma. Evidencia la cara oculta de les coses i a través de les seves obres aflora la síntesi del context en què es troba immers. Avui més que mai ens cal la mirada atenta dels nostres artistes. Escoltem, doncs la seva veu.

JORDI ALCARAZ
EDUARD ARRANZ BRAVO
ALFONS BORRELL
JOAQUIM CHANCHO
EVRU
SALVADOR JUANPERE
ROBERT LLIMÓS
FRANCISCA LLOPIS
PEREJAUME
JOSEP MARIA RIERA I ARAGÓ
BENET ROSSELL
GERARD SALA

01

JORDI ALCARAZ

L'obra de Jordi Alcaraz és una obra elegant però punyent, aparentment senzilla però terriblement complexa. A través de la matèria i el concepte qüestiona la realitat i la pròpia realitat de l'art. A través de les seves composicions i el tractament elabora un llenguatge propi que transgredix el llenguatge tradicional de la pintura. Transparencies, textures, materials, colors profunds, dualitats i singularitats. D'aquesta manera infon a les seves obres un carisma màgic i profund. És difícil quedar indiferent davant les obres d'Alcaraz.

Amb títols poètics com el d'aquesta litografia, introduir una línia dins un ull, remet en certa mesura a la tradició del poema visual i l'univers breussà. Tanmateix, Alcaraz ha definit amb els anys un llenguatge propi. Amb pulcritud i sensibilitat, reflexiona entorn el temps i l'existència. Expandeix els límits de l'obra més enllà de l'àmbit físic i aparent. Treballa amb la intenció de posar en dubte els conceptes més bàsics i contraporar-los. Trencar les fronteres entre allò real i allò que no ho és, de l'espai, de la raó i la poesia, del volum i el buit a través de l'èpica. Plon objectes físics i conceptes i els transporta espai a noves dimensions. Jordi Alcaraz és sempre sorprenent i imprevisible.

02

EDUAR ARRANZ-BRAVO

Tot esforç per destriar la personalitat d'Arranz Bravo de la seva obra seria fèrria en va. Tot la seva obra és un reflex sincer i directe del seu món interior. El caràcter enèrgic i impulsiu del pintor es transmet ple de força en els contrastos del color. La delicadesa sensible, en el dibuix i la línia. La seva mà fa d'intersecció entre ell i l'obra. Ell pregunta i l'obra respon. Com ca diu, es considera un escultor a mercè de les voluntats de l'obra. Amb la pinzellada i el color interpella el misteri per descobrir i descobrir-se.

Aquesta obra, contundent i directa, resumeix prou bé l'essència artística d'Arranz Bravo que acabem de glossar. La composició enèrgica i potent, els colors contrastats, es contraponen a la delicadesa del grafisme, a la meticulositat del dibuix. La trama infinita de la zona inferior de l'obra —només trencada per l'absència i la presència del blanc— contrasta amb la superior, d'un roig intens només trencat per una presència ingrúvida. Utilitza un llenguatge simbòlic i sintètic per reflexionar sobre l'home i la pròpia existència valent-se dels colors i les llums mediterrànies que l'han acompanyat sempre. Llums, ombres, presències i absències, matissos i contrastos. Subtils contradiccions només possibles en les obres d'Arranz Bravo.

03

ALFONS BORRELL

L'obra d'Alfons Borrell és una obra per ser experimentada. Procurar buscar-hi explicacions, simbolologies i raonaments seria aniquillar-la. L'obra de Borrell és en si mateixa. Demana obertura de ment, disposició per part de l'espectador de fondre's en els colors i els grafemes, en la relació del traç amb l'espai. L'artista s'endinsa en el misteri a través de l'experiència pictòrica. Una experiència que ens convida a compartir a través de la contemplació. A la pintura d'Alfons Borrell hi hem d'anar nus. De la mateixa manera que el seu traç ferm es despulla i erom damunt la naturalesa vibrant del fons taronja.

Borrell ha creat amb els anys un llenguatge pur, un llenguatge propi, essencial. La seva obra és espai. La seva obra és temps. La seva obra evoca més que no diu. I evocant diu més que no silenciar. La tensió del buit i el ple, d'allò visible i allò invisible, donen presència a la seva obra. L'absència és fa present. Borrell es troba al límit de l'il·limitat, de la unitat i la dualitat, de l'ordre i el desordre, del signe i el símbol. El traç ardent, el gest afirma i el color evoca. La seva obra esdevé una expressió concisa del fet de ser.

04

JOAQUIM CHANCHO

Joaquim Chanchó és el pintor de la temporalitat intemporal. Amb la seva obra observa i representa els ritmes ocults i latents, gairebé imperceptibles, de la realitat que ens envolta. Chanchó es comença i evidencia el temps que ordena el pols del món. El pintor s'abstrau d'ell mateix durant el procés creatiu i vibra a més del temps. Les seves mans transmeten ritmes intuits que aturen el temps damunt les teles.

Traç rere traç construeix estructures sòlides, simètriques, despullades d'artifici. Chanchó busca la veritat a través del diàleg. Com ell mateix afirma, la seva recerca estètica demana quedar-se quiet a compartir la mirada amb tu mateix, per destriar les referències opòniques que s'interposen en el mirall de les nostres decisions i no voler veure allò que no hi ha. Tot element representat en les seves obres és imprescindible. L'obra es converteix en un ror inabastable resumant de i estorç de síntesi i depuració. La difícil senzillesa del tot.

Joaquim Chanchó ens commou amb la seva obra perquè ens apropa a l'origen del tot. Ens sentim identificats, malgrat no puguem desxifrar-ne del tot el seu origen, amb el fons de les seves obres. Observant-les, ens aliuem de nosaltres per retornar a nosaltres totament transformats. Som part, en el fons, d'un mateix fet. Temps i espai que es dibuixa i desdibuixa damunt l'èpica del ser.

05

EVRU

Evru, anteriorment Zush, és segurament una de les veus més singulars del panorama artístic de les darreres dècades. Fundador, president i habitant d'un estat propi, creà durant el setembre de l'any 1968 l'estat que anomenà EVRUGO MENTAL STATE. D'aquesta manera tenció les fronteres del seu art fent néixer una nova realitat. Dins els límits il·limitats d'Evrugo hi neixen personatges, realitats imaginades, imaginacions reals, que es materialitzen en la seva obra. El mateix estat d'Evrugo es troba en el límit imperceptible que separa allò real d'allò imaginat. Abstracció, figuració i fins el seu propi llenguatge, inventat per ell, s'entrellacen en les seves creacions, un espai verge on poder expressar les seves obsessions, on debatre els fantasmes i les expressions més íntimes del seu jo.

Amb un gran sentit de l'ironia busca arribar amb les seves obres a un estat de felicitat. Compreu l'art com a teràpia curativa. A través d'un misticisme històric s'allibera de les limitacions de la realitat. Exposa contradiccions de la naturalesa humana, de les personalitats diverses que s'amaguen rere cada personalitat individual. El somni de la raó produeix monstres. Monstres fíctics o potser reals. Perquè, qui s'atreveix a dir que els monstres que aquí s'hi representen, no són reals?

06

SALVADOR JUANPERE

Salvador Juanpere és un artista total. Lector àvid, bon conxeador de la història de l'art, tribo en la seva obra un punt de confluència de totes les arts, de tots els temps per crear noves obres en les disciplines i els anys no hi tenen cabuda. Crea obres intemporals, plenes de referències conceptuàlies a la tradició artística, als seus referents i al seu entorn més immediat. El seu entorn particular, el seu taller, i el seu entorn col·lectiu, el territori i paisatge del seu país.

És habitual trobar representats en l'obra de Juanpere elements i aires pròpies del seu taller. Pren l'entorn immediat, l'espai de creació, com a llenguatge de la pròpia creació. Aquesta mena de metàllenguatge li permet representar els conceptes més elevats. El concepte es transmet a través de la humilitat dels materials. En aquesta litografia presenta el cavallet, element de treball propi del taller a un escriptor, com a representació dels plans, de la força que sosté, una idea, un concepte, de la mateixa que un poble sosté i eleva el seu anhel. Sobre els cavallets —són quatre amb tota la intenció simbòlica— s'hi poden llegir tot un seguit de lletres desordenades, representades amb una tipografia molt pròpia de la seva obra, que cal ordenar, fer l'esforç de comprendre i completar. De la mateixa manera que per arribar a assolir el concepte que representen —facilment identificable si s'observa amb atenció— cal l'esforç, la dedicació i l'entregu de tot el poble que el sosté.

09 **PEREJAUME**
1957
SANT POL DE MAR
(BARCELONA)

Pere Jaume Borrell i Guinart, artista i poeta català de formació autodidacte, pren clares influències d'autors com Joan Brossa, amb qui compartirà una obra a cavall entre la pintura i la poesia. El 2005 fou guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Visuals concedit per la Generalitat de Catalunya i l'any 2006 fou guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques concedit pel Ministeri de Cultura d'Espanya.

A la dècada del 1970 inicià les seves primeres exposicions, inicialment a la seva població natal, una època en la qual destaca la influència de les avantguardes històriques, fent del paisatge i la cultura catalana l'eix central de la seva obra. Amb clares atres surrealistes el seu interès per la pintura ha transcendit el seu caràcter merament pictòric; i la seva obra poètica ha anat adquirint igual o més importància que l'anterior. Des dels inicis de la dècada del 1990 porta a terme una àmplia producció que inclou llibres de poesia, assaig, crítica i catàlegs. Perejaume també és considerat deixeble de Joan Miró, i ha exposat a l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró en diverses ocasions. A més, l'any 2013, la seva obra participà en una exposició col·lectiva a l'espai expositiu de la Fundació. Algunes de les obres significatives són els Vuit plafons circulars del sostre, i els tres del prosceni, del Gran Teatre del Liceu (1988-1993) i L'obra de Granollers, dins d'un projecte del MACBA i la Diputació de Barcelona el 2002.

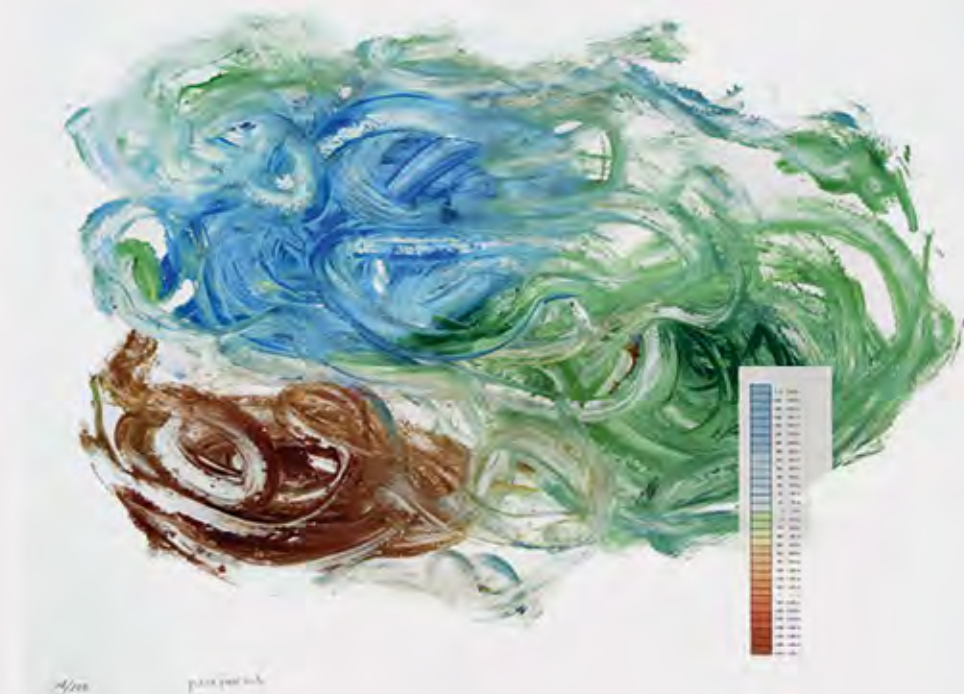
Algunes de les exposicions rellevants dels anys 80 han estat Espai 10 (Fundació Joan Miró) Viatge (entornament - acció), Postalier, A 2.000 metres de pintura sobre el nivell del mar, Fragments de monarquia.

En els anys 90: Galeria Joan Prats, Coll de Pal, Cim del Costabona; Espai 13 (Fundació Joan Miró) Pintura per a exteriors; Una terra sonora: Girona, Pineda, Sant Pol i la Vall d'Ò; Deixar de fer una exposició.
En la primera dècada del segle XXI: Bocamont, Ceret, Figueres, el Prat, Tarragona i Vall; Retrotabula; Terra d'agricultor; Deixar de fer una exposició al MACBA; Màquina d'algè, Galeria Joan Prats i Imágenes proyectadas, CAB Burgos.

El 2011 destaca per "Perejaume, retrospectiva a La Pedrera".

Entre els llibres publicats:

- 1989: Ludwig-Jujol. Què és el collage sinó acostar soledats?
- 1990: El bosc a casa, amb Joan Brossa
- 1993: La pintura i la boca
- 1995: El paisatge és rodó
- 1998: Oisme
- 1999: Deixar de fer una exposició (Catàleg de l'exposició)
- 2000: Cartoci, amb Joan Brossa
- 2003: Obreda
- 2004: Els cims pensamenters de les reals i verdugues elevacions
- 2007: L'obra i la por
- 2011: Pagèsiques (Premi Lletra d'Or, 2012)

ARIADNA MANGRANÉ

1986

SANT CARLES DE LA RÀPITA (TARRAGONA)

Llicenciatura en Belles Arts, Universitat de Barcelona, 2009

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

2013
Projeccions 51, Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona (comissariada per Àlex Mirani)
2010 Sala Young Window, Galeria Miquel Alzueta, Barcelona

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

2014
Art +30 2014 BS, Sala París - Galeria Trama, Barcelona
Artificialia Cyan Gallery, Barcelona

2013
Picto Bon, El Siglo, Sant Cugat del Vallès, Barcelona
Picto Bon, Hangar, Barcelona
Finalistes premi de pintura
Fundació Guell, Reial Cercle artístic, Barcelona

2010
Open house Speicher II, AZKM Münster, Alemanya
PATRIM '09, Espai VolArt Fundació Vila Casas, Barcelona
XVII Biennial d'Art Contemporani Català, Museu de Sant Cugat, Barcelona

2009
Sense títol 09, Universitat de Barcelona

2008
Gallery 2P, Üsti nad Lobem, República Txeca
Aline Festivaliin, Helsinki, Finlàndia
Ultimate Space, Kemijärvi, Finlàndia
Kevät Salonki, Gallery Atski, Helsinki, Finlàndia

COL·LECCIONS

Patrimoni de la Universitat de Barcelona
Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona

PUBLICACIONS

2013
Picto Bon

2010
Il·lustració de la portada del Premi Planeta 2010 (edició limitada)

ANNA LLIMÓS

1989 BARCELONA

Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. L'any 2013 obté la beca de dibuix Fundació Felícia Fuster i també l'accedeix en la 10a Edició del Premi Climent Muncunill i Roca. Posteriorment l'Ajuntament de Sabadell li concedeix una residència artística a la Nau Estruch en la convocatòria Sabadell Obert. Recentment, ha realitzat exposicions individuals al Museu d'Art de Cerdanyola, Museu dera Val d'Aran i la Fundació Felícia Fuster de Barcelona.

BEQUES I PREMIS

2014

Beca Fovvionnín & nennin Còmic (per joves creadores) (finalista)
Beca de Primavera l'Escola (finalista)
Resident a Nau Estruch.
Seleccionada per a la convocatòria Sabadell Obert.

2013

Beca Ajut a la Jove Creació d'arts plàstiques Fundació Felícia Fuster.
Accésit en la 10a edició dels premis de pintura Muncunill i Roca.

2012

Beca de Dibuix Fundació Privada Güell i Cercle Artístic de Sant Lluç (finalista)

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

2015

Fundació Felícia Fuster. Remotacions
Museu d'art de Cerdanyola
2014
Museu dera Val d'Aran. Artes

2013

Cub d'Assaig a l'Acadèmia de Belles Arts de Sabadell

EXPOSICIONS COLLECTIVES

2015

II Biennal d'Art Jove. Acadèmia de Belles Arts de Sabadell
XXI trobada d'art jove d'Horta-Guinardó Stripart. Centre Cívic Guinardó. Barcelona

2014

Sabadell Obert. Museu d'art de Sabadell
9ª trobada i mostra d'art multidisciplinari Inund'art. Casa de Cultura de Girona

2013

3ª edició del Festival Domèstic. CoEspai de Girona
Centre Cultural El Casino. Manresa

2012

Sala d'exposicions del Cercle Artístic de Sant Lluç, Barcelona
7ª trobada i mostra d'art multidisciplinari Inund'art, La Rambla de Girona
14è concurs de Pintura Jove. beques Obra Social Caixa Penedès. Galeria anquin's/ artioft. Espai [ARTLOFT] Reus
Aula de Cultura Caixa Penedès. Vilafranca del Penedès
Palau Hoja. Barcelona.

Actualment complementa la producció artística amb els estudis de Màster en Humanitats: art, literatura i cultura contemporànies a la Universitat Oberta de Catalunya i forma part activa del col·lectiu TTeamwork, on col·labora amb Tom Carr juntament a altres joves artistes.

COLLECTIU TTEAMWORK

2015

Hibridància de l'exposició "Tom Carr. Ecos de Carles Buigas"
Museu Picasso. Barcelona
Museu l'Harmonia. L'Hospitalet.
Centre Cultural de Terrassa

ART
I
FUTUR

- JORDI ALCARAZ
- EDUARD ARRIBAS
- ALBERT ARRIBAS
- CARLES AZCÓN
- HELENA BASAGANAS
- DAVID BORET
- ALFONS DORRELL
- JOAQUIM CHANCHO
- IVRU
- MIQUEL DELABERT
- SALVADOR JUANEPE
- ROBERT LLIMÓS
- ANNA LLIMÓS VIDAL
- FRANCESCA LLOPIS
- ARIADNA MANGRANE
- SERGÍ MESA
- PERE JAUME
- GORKA PIROL
- STELLA BAHOLA
- JOSEP MARIA RIERA I ARAGO
- BENET ROSSELL
- OLIVER POURA
- GERARD SALA
- RUBEN TORRAS

